

DICCIONARI

Una tarda de dissabte, fent els deures de projecte, en Lluís havia de buscar la paraula «atreure» al diccionari. De sobte va sentir que es feia més petit, encara més petit, fins quan va notar un petit cop al cap. No sabia on estava. Encara no coneixia la història que li esperava, perquè estava dins del diccionari!

Llavors, de cop i volta, va aparèixer un senyor molt alt i grassonet. Amb una veu molt greu li va dir a en Lluís que era el guia de la lletra «a». Així va ser com finalment, en Lluís va saber que estava al diccionari. Llavors va estar a punt de plorar. El senyor alt i grassonet era un senyor molt savi i li va explicar que viuria una experiència molt bonica. En Lluís, trist, li va preguntar al senyor on era la sortida i el guia li va contestar que la trobaria a la lletra «e» a la paraula «emergir». No li quedava cap altre remei, finalment va haver de seguir el consell del senyor i viure una gran aventura.

La primera aturada va ser a la paraula «animal». De sobte, en Lluís va veure una llum molt potent. De lluny veia una cosa petita, però, a mesura que s'anava apropant, va veure... un elefant! El guia va dir que estaven a la sabana africana. Poc a poc anaven caminant, cada cop més a prop es veien més animals i paisatges. El senyor va donar l'oportunitat a en Lluís de pujar sobre un elefant. En aquell moment tenia un munt d'emocions, era un dels moments més feliços de la seva vida. Ja s'estava fent fosc, en Lluís i el guia van tornar al diccionari.

La segona estació va ser a la paraula «acabar». El senyor va comunicar a en Lluís que fins aquí durava l'aventura de la lletra «a». La condició per passar a la lletra «b» era obrir la porta que tenia davant seu. Quan la va obrir va sentir el soroll de molts cotxes, definitivament estava en una ciutat. També va observar

un senyor que anava corrents cap a ell. Finalment, el senyor va dir amb una veu molt aguda que es deia Èric i que era el monitor de la lletra «b». Li va dir a en Lluís que eren a Barcelona, perquè estaven a la lletra «b». En Lluís va dir que si podien anar a un altre lloc, perquè a Barcelona ja hi havia estat moltes vegades. L'Èric li va oferir anar al Brasil i a en Lluís li va semblar una idea magnífica. En un tres i no res van aparèixer a Ríó de Janeiro. Tots dos van anar a posar-se el banyador i van anar a banyar-se a la platja. L'Èric va dir-li a en Lluís que ell es quedava allà, però que ell havia de submergir-se i comptar fins a 10; així arribaria a la lletra «c». En un obrir i tancar d'ulls va aparèixer en una casa.

En aquella casa hi havia una senyora molt baixeta. Li va comunicar a en Lluís que es deia Cristina i que era la guia de la lletra «c». També li va dir que estaven a la casa del pintor Joan Miró. Tots dos van estar mirant diferents quadres de Miró com «L'or blau», «El gall», ... Finalment, van acabar d'inspeccionar la casa de Miró i quan van acabar, com que la cosa anava de pintors, la Cristina va oferir-li d'anar al museu de Salvador Dalí, a Figueres. Era un pintor català que formava part del moviment surrealista. Durant una bona estona van estar passejant pels passadissos, observant quadres de Dalí com «La persistència de la memòria», «La temptació de Sant Antoni», «L'home invisible», ... Quan van acabar de fer la visita al museu, la Cristina va dir que per anar a la lletra «d» havia d'endinsar-se en el quadre de «La temptació de Sant Antoni» i havia de passar per sota de les potes d'aquells animals i figures estranyes i fantàstiques. Fent servir aquest mètode aconseguiria trobar la sortida i, a la vegada, l'entrada a la lletra «d». Tot va sortir bé i en Lluís va arribar a la lletra «d».

Quan en Lluís va obrir els ulls es va trobar en una piscina de diners. Ell no sabia què feia exactament allà. De sobte, una senyora va fer saber a en Lluís que es deia Marta. En Lluís va preguntar-li què feia en una piscina de diners i ella li va contestar que havia de submergir-s'hi perquè anirien a Dubai. Aquest país forma part dels Emirats Àrabs i a més n'és la capital. La Marta va comunicar-li a en Lluís que farien un passeig pels llocs més importants del país. La primera visita seria a un dels edificis més grans del món, el Burj Kalifa. La senyora va afegir que centenars de persones diàriament treballen fent nous edificis i escultures. La segona aturada seria a les illes Palmera. Aquestes illes són artificials i és un dels monuments més emblemàtics de Dubai. L'última aturada seria a la torre Cayan. Aquest edifici es va començar a construir al 2007 i el van acabar al 2013, té forma d'espiral i una alçada de 306 metres. La Marta va informar a en Lluís com arribar a la lletra «e», l'última, havia d'anar al Burj Kalifa i llençar-se en paracaigudes fins arribar a terra ferma. A en Lluís no li feia massa il·lusió haver-se de llençar en paracaigudes, però per tornar a casa ho havia de fer. Van estar set minuts a l'ascensor i va arribar el moment. En Lluís, amb una mica de nervis, es va llençar a la perfecció. Finalment va aconseguir arribar a terra i a la lletra «e».

En Lluís, en arribar a la lletra «e», va sentir molta calor al seu cos. De sobte se li va acostar una senyora amb una vestimenta molt estranya. Era... egípcia! Aquella senyora estrambòtica va comunicar a en Lluís que era una faraona que es deia Hatshepsut. Ella va afegir que aniria a ensenyar-li la piràmide de Keops. Poc a poc van anar entrant a l'estructura. La Hatshepsut va explicar que estaven a la piràmide de Keops, que l'havia ordenat fer el faraó Keops, que havia estat la primera en construir-se i que era espectacular pels 230 metres de

longitud i els 146 metres d'altura. Van estar una bona estona voltant per allà, però en Lluís havia d'anar a la paraula «emergir». Llavors va preguntar-li a la Hatshepsut com podia arribar-hi. Ella va respondre que havia d'anar a la cambra que tenia davant seu i esperar-se deu segons. Així doncs, en Lluís ho va fer.

Va arribar a una habitació fosca. Amb la mica que podia veure, va observar un botó vermell que posava tornada i va entendre que volia dir «tornada a casa». El va pitjar i cada cop s'anava fent gran i més gran. Finalment, va anar sortint del diccionari fins arribar a casa. En Lluís va decidir no explicar aquesta història i acabar els deures.

Pseudònim: El Flames